

Krótką historia miłorzębu

Miłorząb dwuklapkowy (*Ginkgo biloba* L.) zasadzono jeszcze w czasach Królestwa Prus, około roku 1912. Już wówczas wiadano, że jest to jedno z najdłużej istniejących drzew na świecie, niezwykle odporne na niekorzystne warunki środowiska, często wykorzystywane w przemyśle farmaceutycznym. Bydgoski okaz ma dopiero 107 lat i można powiedzieć, że znajduje się u progu swojego życia. Jest rozłożysty, piękny, o niezwykle bujnej i gęstej koronie. Rośnie u zbiegu ulic Księdza Stanisława Konarskiego i Jagiellońskiej w Bydgoszczy, w sąsiedztwie obiektu, w którym od 155 lat prowadzone są działania oświatowe. Nie można było wybrać lepszego miejsca. Przez wszystkie swoje lata miłorząb był świadkiem historycznych zmian, które dotyczyły Polskę, ale też jego najbliższe otoczenie. Wiatry historii i kaprysy kolejnych władz zmieniały nazwy ulic. Chociaż miłorząb zawsze rosł w tym samym miejscu, to nie zawsze przy tej samej ulicy. Najpierw była to Wilhelmstraße, potem Jagiellońska. W czasie II wojny światowej nazwano ją Göring-Straße, a podczas rządów ludowej władzy pojawił się nawet Generalissimus Stalin. Dopiero po odwilży 1956 roku miłorząb znowu rośnie przy Jagiellońskiej. Mimo wielu zmian drzewo stale było związane z posesją, na której niegdyś wybudowano budynek szkolny w stylu pałacu klasycystycznego (obecnie Jagiellońska 9). Najpierw funkcjonowały tu szkoły, później, wprowadziły się do obiektu placówki kształcenia i doskonalenia nauczycieli. Miejsce w pobliżu drzewa zawsze więc było związane z oświatą. Miłorząb był obserwatorem zmian w edukacji, a wielokrotnie też świadkiem determinacji nauczycieli, którzy bronili obiektu przed przejęciem go przez inne instytucje i władze.

Jeden z trzech pomnikowych okazów męskich miłorzębu w Bydgoszczy czeka na dopisanie kolejnych kart historii z jego udziałem